

Algaida, un exemple a seguir??

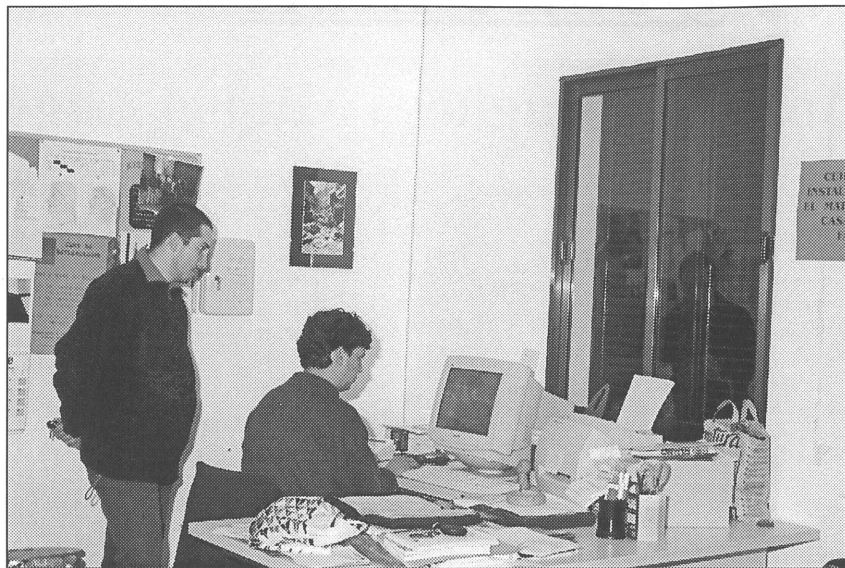
Redacció

Per saber que es fa a altres pobles per als joves compresos entre els 12 i els 16-18 anys, pels quals els caps de setmana sofreixen la manca d'un espai on reunir-se i passar unes hores agradables amb els seus companys i companyes, i assabentats que a Algaida s'ha fet cosa al respecte ens hem posat en contacte amb els organitzadors i responsables de la nova iniciativa i també amb el monitor que dia a dia fa que sigui possible.

- Sr. Batle, quina és la problemàtica de la joventut al vostre poble? Que feis per a ells?

- La joventut a Algaida sempre havia estat i encara ho és, l'assignatura pendent de l'Ajuntament. Ho és perquè és una edat difícil, és una edat que és mal de fer trobar-li una solució ja que precisament s'ha de procurar entendre el problema que puguin tenir els joves, les seves necessitats, les seves curolles, a les hores, des de l'Ajuntament era difícil arribar a donar-los possibilitats a través de la regidoria de joventut perquè ells es poguessin desenvolupar dins el que és l'estructura social del poble.

El primer que ens feia falta era tenir un lloc on poder desenvolupar l'activitat. Perquè si no el tenien haurien d'anar a un bar, a la rectoria, o a l'Ajuntament mateix, a aquest lloc el tenen identificat com un lloc seu, això és molt important. Degut a això vàrem prendre la decisió, d'això ja fa

En Jordi Juan, monitor d'esplai és l'encarregat del Casal

estona, (el batle encara era Francesc Antich) d'arreglar un local que és del Govern Balear, era el que un temps va esser l'OJE. L'Ajuntament ja l'empleava però no hi havia una sessió formal. Ens posàrem en contacte amb la Conselleria de la Presidència per a veure si la Direcció General de Joventut ens el podia cedir per a 25 anys.

Les gestions anaven bé, aconseguírem el local a canvi del compromís que l'únic destí que es podia donar a l'immoble era per a la joventut, és a dir, un espai dedicat a les activitats juvenils. També corria a compte de l'Ajuntament la rehabilitació de l'edifici, cosa que ens costà uns deu milions de pessetes. Després del temps de la remodelació del local, tingué-

rem l'edifici amb les dependències necessàries per a les expectatives que teníem pensades: que els joves tinguessin un lloc com a casa seva i que s'hi trobassin a gust i que a partir d'aquí poguessin fer activitats.

Una vegada tingueren el centre enllestit fou quan va sorgir el problema més important: com organitzar-lo per a què funcioni? Els regidors no eren les persones més qualificades per saber el que volien aquells que havien d'ésser els seus usuaris.

De com es va resoldre aquest problema en parlen la tinent de batlia, Antònia Ramis, juntament amb el regidor de joventut Francesc Ramis.

Com ha dit el Batle, hi havia distintes propostes, i no sabíem si responien a l'expectativa del jovent. La nostra intenció era que una vegada facilitats els recursos i les infraestructures necessàries, aquesta dinamització sorgís del propi col·lectiu de joves. Seguint aquesta filosofia creguérem que el més adient seria fer un contracte de prestació de serveis amb la Fundació Esplai de les Illes que aportaria una persona contractada per ella per gestionar el casal. La Fundació cregué que el més oportú era que la persona fos del poble, ja que li seria més fàcil contactar amb els joves i seria millor coneixedora de la realitat local. Foren els joves del poble els que feren la proposta de la persona que volien; una persona que tenia una experiència en grups d'esplai i que estava acostumada a dinamitzar les activitats que els interessaven, a més de proposar-ne

Francesc Ramis, regidor de Joventut; Jaume Jaume Oliver, batle d'Algaida i Antònia Ramis, tinent batle

El Casal disposa d'un bon nombre de jocs de taula

d'altres. A partir d'aquí se va anar configurant el projecte. Se va tenir en compte el cost que havia de tenir el monitor i les activitats, coses que l'Ajuntament paga a la Fundació Esplai de les Illes com ho fa també l'Ajuntament de Palma, i també es va valorar quin era l'horari més adient segons les necessitats dels joves. Infraestructures, mobiliari, ordinador, jocs i equipament del local ho pagà l'Ajuntament amb l'ajuda d'una subvenció del pla d'obres i serveis del Consell Insular, un 65% a fons perdut del total de les obres.

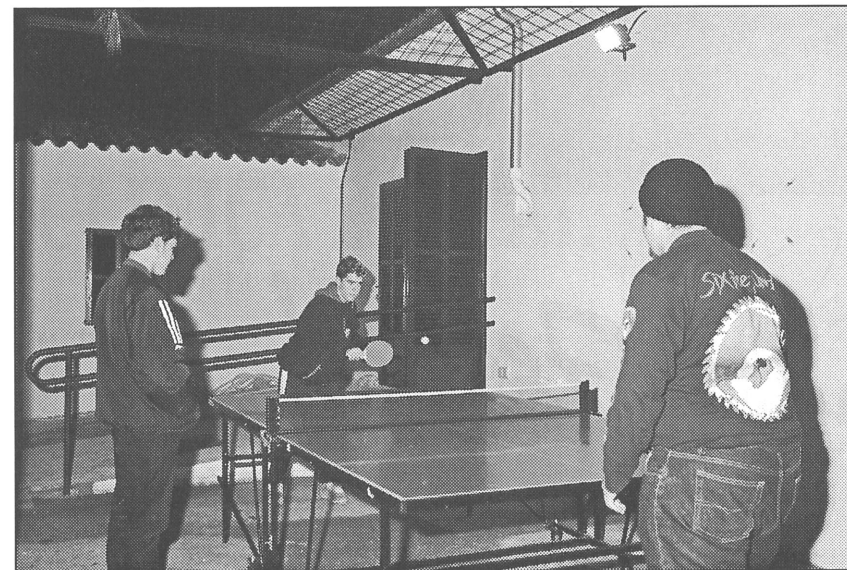
Aquest és el procés que seguiren per fer possible que els joves d'Algaida tinguessin el seu casal i creim que s'ha aconseguit.

Per a veure en quines condicions estava el Casal l'anàrem a veure.

És un local, nou de trinques, on hi ha una entrada amb una rampa

per evitar les barreres arquitectòniques; al vestíbul, abans de l'entrada al local, hi ha una màquina de begudes no alcohòliques; a l'esquerra hi ha els serveis; a la dreta una àmplia sala d'un centenar de metres quadrats, ben moblada, que es comunica amb una més petita, la qual, gràcies a unes portes plegables pot formar part de l'anterior o servir com una sala aïllada per a reunions, al corral, empedrat, hi havia uns joves jugant a ping-pong. El local té calefacció i aire condicionat.

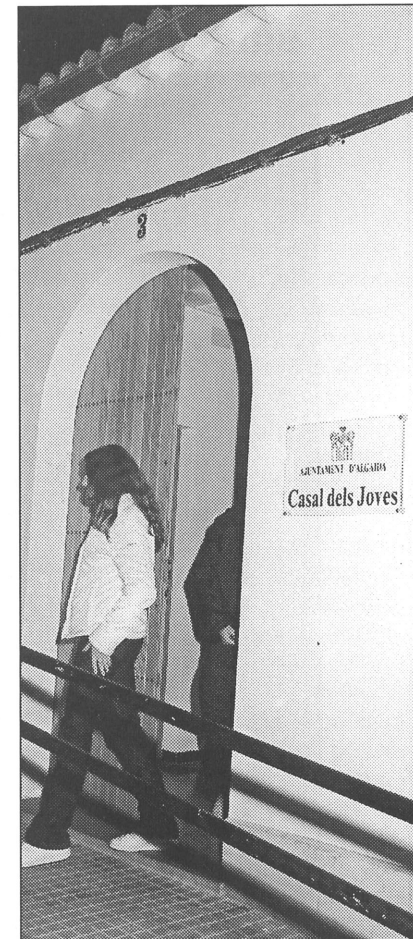
En Jordi Juan, que és l'encarregat del casal, és un jove de 23 anys amb una llarga participació a diferents entitats culturals d'Algaida: ha estat de la banda de música durant molts d'anys, és membre dels cossiers, fa col·laboracions a "Titoieta Ràdio", i a més, des de fa 8 anys és monitor i responsable de

Al pati exterior hi ha instal·lada una taula de ping-pong

s'Esplai Burot d'Algaida. Ell és qui, després de mostrar-mos el local, ens explica el seu funcionament.

Quan s'hagué de posar en marxa el casal, l'Ajuntament i la Fundació Esplai, cercaven una persona a qui interessàs gestionar-lo, i a mi m'interessava, i degut a l'experiència que tenia en el món de l'esplai em contractaren.

Casal dels joves

Abans, hi havia un club d'esplai dalt la rectoria que aglutinava els al.lots de 6 a 14 anys, però degut a què tenia problemes d'estructura es va haver d'abandonar. Això va ser un dels motius pels quals a l'Ajuntament li interessà dinamitzar aquesta part de la població jove que no tenia un lloc on anar, i d'alguna manera motivar-los a realitzar noves activitats.

Actualment, el local, a més de tenir diferents tipus de jocs de taula (escacs, dames, parxís...), ping-pong i futbolí, dóna la possibilitat d'escoltar música (els joves duen els seus propis CDs) i s'organitzen activitats com excursions, cursos, torneigs, concursos de disseny i es dóna suport a intercanvis juvenils. El casal també s'ofereix a les associacions locals que treballen en el camp de la joventut, com a espai on realitzar activitats. ◆